

Palmesøndag
25. mars 2018
Konsmo kirke
Matteus 26, 6-13

I dag hører vi om ei dame som salver Jesus med en salve som var veldig, veldig dyr. Disiplene til Jesus synes det var dumt at hun smørte salven ut over hodet til Jesus. Kunne ikke heller disse pengene vært brukt på noe annet? Å hjelpe de fattige – hadde ikke det vært mye mer fornuftig!

Men nei! Denne dama visste hva hun ville.

Når folk gjør noe, har de alltid en grunn. Vi gjør ikke ting sånn uten videre. Det er noe vi vil.

Vi kan ikke vite sikkert hvorfor hun gjorde som hun gjorde. Det er ikke alltid folk forteller det. Men vi kan jo lure på det.

Kanskje var det fordi hun var takknemlig? At Jesus hadde gjort noe bra mot henne, og så ville hun takke han.

Kanskje var det fordi Jesus var kongen hennes? Den gang var det slik at en konge ble ikke kronet. Han fikk ikke krone på hodet. De salvet kongen, akkurat slik som hun gjorde. Jesus hadde akkurat ridd inn i Jerusalem på eselet, og alle skjønte at han ville være konge. Nå viste hun at han var hennes konge.

Eller kanskje det var slik som Jesus sa: Hun salvet han til hans begravelse. De døde ble smurt inn med salve. Jesus levde ennå, og hun ville at han skulle oppleve det.

Eller kanskje grunnen hennes var at hun ville gjøre Jesus glad. Jeg tipper at det var grunnen. Hun ville gjøre Jesus glad.

Nå gikk det mot slutten. Det visste både Jesus og denne dama. Skulle hun gjøre Jesus glad, så måtte det skje nå. Det var siste sjanse.

Da har jeg lurt på følgende: Kan vi gjøre Jesus glad? Hva skal vi i så fall gjøre?

De fattige har dere alltid hos dere, sa Jesus, og det stemmer. I verden i dag er det mange som er sultne og hjemløse og trenger hjelp. Skal vi hjelpe dem? Det synes jeg vi skal. Det vet jeg at Jesus vil. Men blir han glad? Sannelig om jeg vet?

Han sa en gang noe om det som skaper glede i himmelen. Og det er ikke det at en gir penger til de fattige. Nei, det er det at noen vender om. Å vende om, det er å snu seg mot Jesus, og det gjør han glad.

Når en snur seg mot Jesus, da ser en hva Gud gir oss. Han gir oss alt vi trenger for å leve: Mat, klær, hus å bo i, og ikke minst: Noen som er glad i meg. Alt det gode vi får, det får vi fra Gud. Til og med påskegodt.

Og så ser vi en ting til når vi snur oss mot han: Vi ser hva han har gjort for oss. Det er det vi minnes nå som det er påske. Han er så glad i oss at han døde for oss. Han sto opp igjen, og dermed har vi et håp som ingen kan ta fra oss. Jesus vil være sammen med oss for bestandig.

Jesus kalte Gud for vår far. Mammaer og pappaer blir noen ganger glad for det som ungene deres gjør. Hvis ungene rydder på rommet sitt og oppfører seg ordentlig og er greie mot hverandre, da blir foreldrene fornøyde. Å, så bra, sier de. Men hva kan gjøre de ordentlig, ordentlig glade?

Hvis mamma eller pappa får en klem fordi du er så glad i dem, da blir de skikkelig glade. Når du viser at du er glad i dem, da blir de glade.

Sånn er Jesus også. Når du viser at du er glad i han, da blir han glad.

Det som står skrevet om Jesus i Bibelen, det har ikke han skrevet. Det var andre som skrev om han. Jesus fortalte dem ikke hva de skulle skrive. Han sa ikke at nå må dere skrive veldig fint om mammaen min Maria , for hun var så snill, og disiplene mine Peter og Johannes, for de gjorde så godt de kunne.

Nei, det sa han ikke. Det var bare ett menneske som Jesus sa at hun må dere huske på. Det var den dama her. Hun som gjorde Jesus glad, hun må vi huske på.

Så gjør vi han glad. Så snur vi oss mot han. Så ser vi hva han gir oss. Så ser vi hva han har gjort for oss. Så blir det ei flott påske.